

รักพ่อ..ไม่เคยสายไปจากใจลูก

นำเสนอเมื่อ : 6 ธ.ค. 2551

วันพ่อเพิ่งผ่านไป...แต่ไม่เคยมีคำว่า**สาย**...สำหรับการทำความดีเพื่อพ่อ...ความสุขความพอใจที่พ่อพึงมี นั้นไม่ใช่เรื่องยาก ไม่ใช่สิ่งที่จะหามาโดยยากลำบากนัก.....เพราะมีอยู่ที่ตัวลูกทุกคนที่ควรกระทำหรือ ประพฤติ ปฏิบัติในสิ่งที่ดี ที่พ่อปรารถนา ให้บังเกิดขึ้น ขณะเดียวกัน มันไม่ใช่ผลประโยชน์ของตัวเองเลย...แต่หากว่า มัน^{นั้น}เป็นประโยชน์ของลูกเองต่างหาก ...ถ้า...ลูกทำตัวดี...เป็นคนดีของสังคม...รู้ตัวเอง...รู้หน้าที่รับผิดชอบ...ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน...ในชีวิตครอบครัว... **นี่แหละคือความสุขของพ่อโดยแท้จริง**...ยากที่จะหาสิ่งใดเหมือน.....

ทำไมพ่อคนเดียวเลี้ยงลูก 7-8 คนได้???... แต่....ขณะเดียวกัน

ลูก
แม่แต่คนเดียวก็ยังเลี้ยงพ่อไม่ได้....เป็นเรื่องที่น่าคิดมาก..เพราะผู้เขียนเคยพบเจอมาด้วยตัวเองเยอะ...จนต้องอยู่กรู...อยากหาสาเหตุที่ลูกทำไมเลี้ยงพ่อไม่ได้...จริงอยู่ไม่ใช่ฐานะเราที่ต้องไปยุ่งเกี่ยวกับชีวิตเขา...แต่ด้วยความที่มีมนุษยธรรม...มีน้ำใจกับคนแก่คนเฒ่า...ผู้เขียนเองจะระลึกเสมอว่าเรื่องการตอบแทนพระคุณพ่อ-แม่นี่... เป็นเรื่องที่ยิ่งใหญ่มากที่สุด...แม่ตัวเองจะอด..จะเหนื่อย..ก็ต้องยอม...!!

คำว่า เลี้ยงดู พ่อ-แม่ ไม่ใช่แค่หาบน้ำหาข้าวหาปลา มาให้กินอิมเท่านั้น..
..แต่หมายความโดยรวมถึงความอิมที่เกิดขึ้นจะต้องเป็นอิมสุข.
..สุขทั้งกาย...สุขทั้งใจ...ไม่ทอดทิ้งคนแก่คนเฒ่า...ซึ่งอาจมีหลายคน ที่ลืมนึกถึงพ่อแม่..โดยไม่ตั้งใจ....ทอดทิ้งท่านไว้โดยส่งแต่เงินทองมาให้...**อย่าลืมหา**

เงินทองกองท่วมหัว...ก็ไม่เหมือนอยู่กับตัวของลูกมาราบเท่าพ่อ-แม่
...อุ๊นไอ ของสายเลือดจะถูกกระตุ่น สูดฉีดแรงขึ้นอีกครั้ง...เมื่อพ่อ-
แม่ได้สัมผัสตัวลูกแม่เพียงแผวนิดของผิวกาย...มันช่างเต็มออกซิเจน
อันใหญ่หลวงให้หัวใจพ่อ-แม่พองโตเสียนี้กระไร...

ผู้เขียนเอง...เป็นลูกโทน

...ท่านผู้อ่านคงทราบดีว่าลูกโทนนี้...ต้องเคยถูกเลี้ยงดูมาอย่างไร?...แ
ดผู้เขียนไม่เคยเป็นลูกที่ติดรั้นกับพ่อ-แม่เลย..(ยกเว้นตอนเด็กมาก
ยังไม่รู้ประสาอะไร?เด็กก็คือเด็กวันยังค่ำ) ถึงแม่ว่าการถูกตามใจ
เคยอยากได้อะไรพ่อ-แม่ให้ใดหมด

ยกเว้นเดือนกับดาว...(ว่าตามคนแก่เฒ่าสมัยนั้น) เคยถูกพะนอ
จนเกือบจะยามใจเสียคน...ไปแล้ว...แต่ด้วยความมีสำนึกดีมากกว่าสำนึก
คือ จึง ทำให้ประคองใจ ประคองการดำเนินชีวิตมาถึงทุกวันนี้ได้
อย่างไรก็ตามการที่พ่อ-

แม่ตามใจเราเอาใจเราก็ใช่จะเป็นเรื่องไม่มีเหตุผลไร้สาระ..แต่ท่านจะผ
อนปรนตามสถานการณ์ ทั้งนี้แหละทั้งนั้น

ก็มาจากความรู้รักลูกนี้เอง....แล้วหันมามองตัวเรา เราไม่มีพี่ชายพี่สา
ว... เราไม่มีน้องชายน้องสาว เหมือนกับคนอื่นบางครั้งเหนื่อยหน่าย....
ท้อแท้....หมดแรง กับปัญหาชีวิตที่ต้องต่อสู้

...ด้วยความสำนึกย้อนกลับในอดีตพ่อแม่เราให้เราได้ทุกอย่างแม่จะได้
มาอย่างยากเย็นแสนเข็ญอย่างไรก็ตาม....เราได้แต่บอกตัวเองว่าเราตอ
งตอบแทนพระคุณท่านให้ถึงที่สุดให้ได้...ถึงแม่เราจะเหนื่อยสายตัวแท
บขาด...หยาดหยดของเหงื่อที่เราสูกับอุปสรรคชีวิตมาเยอะตอเยอะ...จ
นหลายคนมองเราว่าทำได้ยังไง?? เป็นครู...เงินเดือนน้อย

ในเมื่อรายรับน้อย

รายจ่ายรออยู่ข้างหน้าที่ต้องรับผิดชอบมากมาย....แล้ว

เราจะงอมืองอเท้านั่งทับศัพท์ศรี

อยู่อย่างนี้ก็ดูกระไรอยู่...จากคนพุดน้อย

เดี๋ยวนี้เรากลายเป็นคนพุดจุกจุกพุดเยอะพุดมากขึ้นมาทันที

เพราะอะไรละ?...ก็เพราะเราลองทำธุรกิจเครื่องสำอางดูเพื่อมีรายได้เพิ่

มื่ออย่างทำให้เราได้พบคนมากหน้าหลายตา
พอมีเพื่อนคุยบ้างและได้เรียนรู้นิสัยใจคนหลากหลายรูปแบบด้วย
ตลอดจนการแก้ปัญหาชีวิตในรูปแบบต่างๆทำอยู่ 2-3 ปีไม่เขาทา
เปลี่ยนมาขายเครื่องครัวพลาสติกที่มียี่ห้อดัง ทำอยู่ 2-
3 ปีไม่มีเคว่าจะรุ่ง...เปลี่ยนมาขายประกันชีวิต..เป็นอาชีพเสริมเพิ่มรา
ยได้อีก คราวนี้เป็นถึงระดับผู้จัดการเขต....แต่ก็นั่นแหละ
โดนรักษายอด บิ่บงานมากจ
ประกอบกับเวลาก็กีบเรามากขึ้น
ไม่ไหว...บายบาย..แล้วก็ผกผันชีวิตมาสร้างรายได้เสริมจากการขายบัตร
เครดิต ขอขอบคุณความสามารถตัวเอง
ที่ทำให้รายได้ส่วนหนึ่งจากการทำธุรกิจนี้ซื้อรถเก๋งเซฟโรเลตได้ 1 คัน .
..เฮ้อ!!
เหนื่อยๆๆๆๆ....ต่อมา..มีคนมาแนะนำชวนใช้ผลิตภัณฑ์ชุดสุขภาพช่ว
งปี 2544 แต่สุราคาไม่ไหว
เขาบอกว่าซื้อใส่เองก็จะได้เป็นสมาชิกขายโดยอัตโนมัติ...ปฏิเสธ..โดย
สิ้นเชิง..เพราะความไม่เข้าใจแจ่มแจ้งนัก...พอปี 2550 ช่วงต้นปี
คุณแม่คุณแม่พอไม่สบายเป็นความดัน
ด้วยกันโดยมีโดนัดหมายและเราเองก็ไม่สบายเหมือนกันชอบเวียนหัว
ปรากฏว่าเป็นโรคเหมือนกัน
เลยตัดสินใจเอาใจเอากัน...จะโดนหลอกก็ให้มันรู้ไป...เราคิดเช่นนั้นพอ
สบายใจได้...ราคาไม่แพง 20,000 บาท ฮี!..ไม่แพงหรอก
....บอกตรงๆความรู้สึกตอนนั้นเสียตายก็เสียตายตั้งคณะ...อยากลองก็อ
ยากลองเพื่อพิสูจน์...เพื่อสุขภาพ...เพื่อเงินค่าตอบแทนที่จะได้จากธุรกิจ
นี้บ้าง..เพื่อพอ-
แม่จะได้อยู่สุขสบายขึ้นและได้ใส่ผลิตภัณฑ์ที่ถูกลง...จากนั้นเรารู้สึกว่
าตัวเองได้ชีวิตใหม่สดใสขึ้น โรคความดันหาย
เลิกกินยา...พอเองตอนแรกก็มีอาการ มีนๆที่ปาก และหน้าผาก
หมอบอกว่า....เลือดไปเลี้ยงสมองไม่พอ..มีแนวโน้มนจะเป็นอัมพฤกษ์...เ
ราตกใจมาก
อยากทดลองผลิตภัณฑ์นี้ขึ้นมาทันที..(ขออนุญาตไม่เอ่ยชื่อผลิตภัณฑ์
เดี่ยวจะหาว่าโฆษณา) โดยให้พอใส่ถุงเท้าก่อน...พอปั่นจักรยานได้ปร

อ..ไปตลาดเช้า-เย็น อายุ 73 แล้วนะหลายคนทิ้ง...และทิ้ง
ไม่แปลก..ที่สำคัญเวลาเราไม่อยู่พอต้องดูแลแม่ด้วย(แม่สายตาไม่ดี) ..
..ฉะนั้นพอจะต้องไม่มีสิทธิ์ป่วย...เราใดแต่คิดอย่างนั้น...นั่นคือแคความ
คิด...พอเข้าโรงพยาบาลเพราะอ่อนล้า...อ่อนเพลีย..นอนไม่เต็มที
กลางคืนต้องหลับๆตื่นๆเนื่องจากแม่ต้องลุกเขาห้องน้ำ แล้วสายตาไม่ดี
...ลงเอยก็คือพอต้องพาทำธุระ..อาการ
ตอนนั้นน่าเป็นห่วงมาก...พอหมดสติ ไม่รู้เรื่อง ไม่รู้สึกตัว หลับกรน
ครืดๆ..เราโทรหาญาติทุกคนต่างร้องไห้...คิดว่าพอจะจากเราไปแล้ว
..เราเองก็สุดจะกลืนน้ำตาไว้ได้...ร้องไห้..ร้องไห้ไปใจก็คิดถึงสมัย
เราเป็นเด็กพอให้เราขี่คอ...พอบ้านจักรยานโบราณวงล้อ 28
ไปส่งเราที่โรงเรียน...เราเคยบอกพ่อกว่า..พอวันนี้แต่งชุดตำรวจไปนะ
เพื่อนๆที่โรงเรียนจะได้ไม่กลามาแกล้งเราอีก...(นิสัยเด็กๆอยากอวดเบ
งว่าพ่อบ้างตำรวจ)...ภาพต่างๆของพ่อที่มีความรักใหญ่...ห่วงลูกมันผ
ุดขึ้นในความรู้สึกเราขณะนั้น...ยิ่งทำให้
น้ำตาไหลพราก..ไม่อายุพยาบาล
ไม่อายุหมอเลย..สับสนความคิดตัวเอง..สงสารพ่อก็สงสาร..เมื่อก่อนพ่อ
เคยอยู่บ้านเก่าๆ
เก่ามากๆฝนตกที่ไรก็ต้องคอยวิดน้ำออกไม่ให้ไหลเข้าบ้าน...แต่ตอนนี้
เราได้ซ่อมบ้านสร้างใหม่ให้พ่อแล้ว...พ่อก็จะไม่อยู่กับลูกไปนานๆรีใจ..?
..เ
รามีกันแค่ 3
ชีวิตนะพ่อ...รีบตื่นขึ้นมา..ลืมตาสิ..พ่อบอกลูกสิว่า..พ่อก็จะไม่ไปไหน..พ
่จะอยู่กับเรา...1
ชั่วโม่งผ่านไปพอรู้สึกตัวแล้ว..เราดีใจมาก..แต่ก็ยังดูว่าอ่อนเพลีย..หมอ
ให้พ่อนอนพักรักษาตัวที่โรงพยาบาลก่อน...เราลูกโหน..ต้องวิ่งรอกดูแล
แม่ที่บ้าน...แล้วก็รีบมาดูแลพ่อที่โรงพยาบาล..บางครั้งบางเวลาการที่เกิ
ดมาเป็นลูกคนเดียวของพ่อแม่ ....ทำให้เราอยากมีพี่
มีน้องจังเลย...แต่ไม่เป็นไรเราจะไม่บ่น...พ่อแม่เลี้ยงเรามาตั้งแต่แบเบ
าะ
ท่านก็คงจะลำบากยิ่งกว่านี้ซะอีกนะเพราะสมัยนั้นเรายังเป็นคนขี่โรค...
ไม่ชอบกินข้าว...ชอบกินแต่นม
ท่านก็ยังเลี้ยงเรามาจนโตได้เลย...นับประสาอะไรแค่นี้ปัญหาชีวิต...พอ

วันที่ 2 หลังจากพ่อเข้าโรงพยาบาล แม่ก็บังเอิญท้องเสีย แล้วอาเจียน
อีกคน..เอาถุงแล้วสิเรา..หอบกันเข้าโรงพยาบาลอีก..เฮ!

.แม่อุยกะหงายพิเศชชั้นล่าง...พ่อยุ่ชั้นบน..5วัน ที่อยู่โรงพยาบาล..พอ
ออกจากโรงพยาบาลกลับมาอยู่บ้าน

ทั้ง2ท่านก็ดูสดชื่นดี...เราตัดสินใจพิสูจน์สินค้าสุขภาพตัวที่เราทำธุรกิจ
อยู่ที่นั่น...(ลองของ)..สั่งโดยตรงจากบริษัททางเกงสุขภาพ 1 ตัว
พอดูปลื้มใจ ดีใจที่ได้ใส่กางเกงราคา 16,500 บาท พอใส่ได้ 3 วัน
ปั่นจักรยานไปตลาดได้

แม่อาคตกใจกันใหญ่..อะไรไหนว่าคุณตาไม่สบายเข้าโรงพยาบาล..ทำไม
ปั่นจักรยานมาตลาดได้เฉยเลย...เราเองก็สบายใจ..คลายกังวลลงได้บา
งในอาการป่วยของพ่อ....พอบอกว่า มันรอนจวบวบ

เหมือนเลือดไหลเวียนดีนะ..เรานึกในใจว่าเพื่อพ่อ
ลูกซื้อให้ได้ทุกอย่างถึงจะแพงแค่ไหน ถ้าสินค้ำันดี
ลูกก็ไม่ห่วง...

คนที่เคยเป็นอดีตสารวัตรปราบปราม...เคยอยู่ในชุดตำรวจบนป่าประดับ
บดาว...อย่างสง่างาม.....พ่อกำลังฝัน..

เมชมหมอกชีวิตผ่านไปอาการของพ่ออยู่ในสภาพร่างกายแข็งแรงปกติ
สบายดี..ก็ทำให้ลูกสบายใจยิ่งนัก...

มาดของผุพิทักษ์สันติราษฎร์...ยังมีความสง่างาม อยู่ในใจลูกตลอดไป
ไป...

ครั้งเดียวในชีวิตคน ที่มีพ่อ..

และครั้งเดียวที่พ่อก็มีลูกโตน...อย่างเรา...ลูกจะขอ ปวารณาตัวเอง
ทำหน้าที่ของลูกให้ดีที่สุด..เพื่อพ่อ

..และลูกขอภาวนาอำนาจคุณพระศรีรัตนตรัยตลอดจนสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งห
ลายจงคุ้มครองปกป้องรักษาพ่อให้มีสุขภาพที่ดี แข็งแรง
ตลอดตราบนานเท่านาน....และลูกอยากบอกพ่อกว่า....

พ่อรู้อยู่? เงินค่าคอมมิชชั่นของธุรกิจเสริมเนี่ย !
ถึงแม่อุยกะจะได้เดือนละ ประมาณ 40,000 บาท

ลูกก็ไม่ดีใจเท่ากับพ่ที่มีสุขภาพที่ดีและมีอายุมันขวัญยืนเลยนะ..

เพลง พ่อจ๋าย่าร้องให้ ภาษาจีน : □□□□□ (จี้วกันทั้งบ๊วยบ่อ)

□□□□□□□□

ตัว เมอ โช่ว ซี้ ตี เซิง อีน

□□□□□□□□

เผ่ย หว่อ ตัว เซา เหนียน ฟง เหอ อวี

□□□□□□□□

ฉ่ง ไหล่ ปู่ ซวี เหยา เซียง ซี้

□□□□□□□□

หย่ง เยวี่ยน เยีย ปู่ หุ่ย วาง จี

□□□□□□□□

เหม่ย โย้ว เทียน นา โย้ว ตี

□□□□□□□□

เหม่ย โย้ว ตี นา โย้ว เจีย

□□□□□□□□

เหม่ย โย้ว เจีย นา โย้ว หนี่

□□□□□□□□

เหม่ย โย้ว นี นา โย้ว วอ

□□□□□□□□

เจีย ยู นี ปู่ ฉิ่ง ย้ง อวี วอ

□□□□□□□□

เก่ย หว่อ เวิน หล้วน ตี เซ็ง ฮัว

□□□□□□□□

เจีย ยู นี ปู่ ฉิ่ง เปา ฮัว วอ

□□□□□□□□

หว่าอ ดี มิง ยวิน เจียง ฮุย ลือ เสิน เมอ

□□□□□□

ลือ หนี ฟุ เย่า วอ จัง ต่า

□□□□□□

เผย ว้อ ซัว ดี อี จวี ฮวา

□□□□□□

ลือ หนี เกย ว้อ อี เก้อ เจีย

□□□□□□□□

หยั่ง หว่าอ อวี หนี กง ทง หยั่ง โยว ทา

□□□□□□□□□□

ลู่ ยัน หนี ปู เหนิง ไค โคว ลัว อี จวี ฮวา

□□□□□□□□□□□□

เซวี่ย เก็ง เนิง มิง ไป เยิน ลือ เจียน ดี เหย่ ไป อวี เจิน เจีย

□□□□□□□□□□

ชู่ ยัน หนี ปู หู่ เปียว ตา หนี ดี เจิน ชิง

□□□□□□□□

เซวี่ย ฟุ ชู เหลี่ยว เหย่อ เซิน ดี เซิง มิง

□□□□□□□□□□

เหยวี่ยน ชู ชวน ไล หนี ตัว เมอ ไชว ซี้ ดี เซิง อิน

□□□□□□□□□□

หยั่ง วอ เซียง ซี้ หนี ตัว เมอ ซือ เซียง ดี ลิน ลิง

□□□□□□□□□□

เสิน เมอ ซือ โฮ้ว หนี ใจ ฮู่ เต่า วอ ดี เสิน พัง

□□□□□□□□

หยั่ง วอ ใจ เหว่ หนี อี ฉี ซาง

□□□□□.....

จิว กั้น ทัง โป้ย บ่อ.....

□□□□□□□□

ตัว เมอ โชว ซี้ ดี เชิง อิน

□□□□□□□□

แผ่ย หว่อ ตัว เซา เหนียน ฟง เหว อวี

□□□□□□□□

ฉ่ง ไหล่ ปู ซวี เฮย่า เเซียง ซี้

□□□□□□□□

หย่ง เยวี่ยน เยีย ปู หุ่ย วาง จี

□□□□□□□□

เหม่ย โย้ว เทียน นา โย้ว ดี

□□□□□□□□

เหม่ย โย้ว ดี นา โย้ว เจีย

□□□□□□□□

เหม่ย โย้ว เจีย นา โย้ว หนี่

□□□□□□□□

เหม่ย โย้ว นี นา โย้ว หว่อ

□□□□□□□□

ตัว เมอ โชว ซี้ ดี เชิง อิน

□□□□□□□□

แผ่ย หว่อ ตัว เซา เหนียน ฟง เหว อวี

□□□□□□□□

ฉ่ง ไหล่ ปู ซวี เฮย่า เเซียง ซี้

□□□□□□□□

หย่ง เยวี่ยน เยีย ปู หุ่ย วาง จี

□□□□□□.....

จิว กั้น ทัง โป้ย บ่อ.....

เพลง พ่อจ๋าอย่าร้องไห้ ภาษาไทย ร้องโดย คุณเกษรา สุดประเสริ
เสียงร้องคนชายชวด ซ้ำลึกในดวงใจ

เสียงนี้ดังเมื่อใด ร้าว.หัวใจทุกครา

นี่คือเสียง.ที่เราฟังคุ้นเคย

โอดกเอ๋ย.ความลวงเลยพันมา

ให้จดจำ.แต่รอยน้ำตา

เมื่อชีวา.เขาล่องลอยลับไป

เสียงร้องคนชายชวด ซ้ำลึกในดวงใจ

เสียงนี้ดังเมื่อใด ร้าว.หัวใจทุกครา

โอบุญคุณ.พ่อการุณเลี้ยงดู เผ่าทนสู้.ถึงจนเหลือใจ

ไหล่แบกหาม.ไม่ยอมง้อใคร ชวดมาชาย.เลี้ยงเราเรื่อยมา

ขาดฟ้าไหนเลยจะมีดิน ขาดดินดุจสิ้นร่มชายคา

ฉันได้ลุกยืนขึ้นมา ด้วยบุญคุณ ที่ท่วมฟ้า ไม่อาจลืม

เมื่อสิ้นบุญ คุณพ่อไป ใครเล่าเอ๋ยคุ้มครอง

ฉันนี้คง ลอยล่องไป สิ้นจุดหมาย คล้ายลม

แสนระทม ยามชื่นชม ไม่เห็นพ่อ.ฉันมา

เช็ดน้ำตา ให้กับฉัน ดังความหลัง นั้นมี

.แต่ตอนนี้ คงไม่มี คำพ่อสอน ให้จำ

เปรียบเทียบนำ ดាំกับขาว ว่าสิ่งไหน นั้นดี

ແหละไม่มี ใครกอดฉัน ยามลมหนาว พัดมา

สุดบูชา พ่อยิ่งกว่า.ฟ้าดิน

เสียงร้องคนชายชวด (เสียงร้องคนชายชวด)

ซ้ำลึกในดวงใจ (ซ้ำลึกในดวงใจ)

เสียงนี้ดังเมื่อใด (เสียงนี้ดังเมื่อใด)

ร้าว.หัวใจทุกครา (ร้าว.หัวใจทุกครา)

เสียงร้องคนขายขวด

ขอขอบคุณbloggangเชิญชมจันทร์ในคืนฟ้า.....